
Akbaba
1976
YIL-BAŞI!

Boşuna değil...

Boşuna değil,
5 milyonu aşkın yurttaşımızın
açtırdıkları tasarruf hesabıyla
İş Bankası'nın
çatısı altında toplanmaları...
...5 milyonu aşkın tasarruf
sahibinin İş Bankası'na
inanmaları boşuna değil...
Boşuna değil,
İş Bankası'na gösterilen
bunca güven... bunca sevgi...

Siz de

onlara katılın.
Güveniniz için...
güvenli yarınlarınız için...

TÜRKİYE İŞ BANKASI

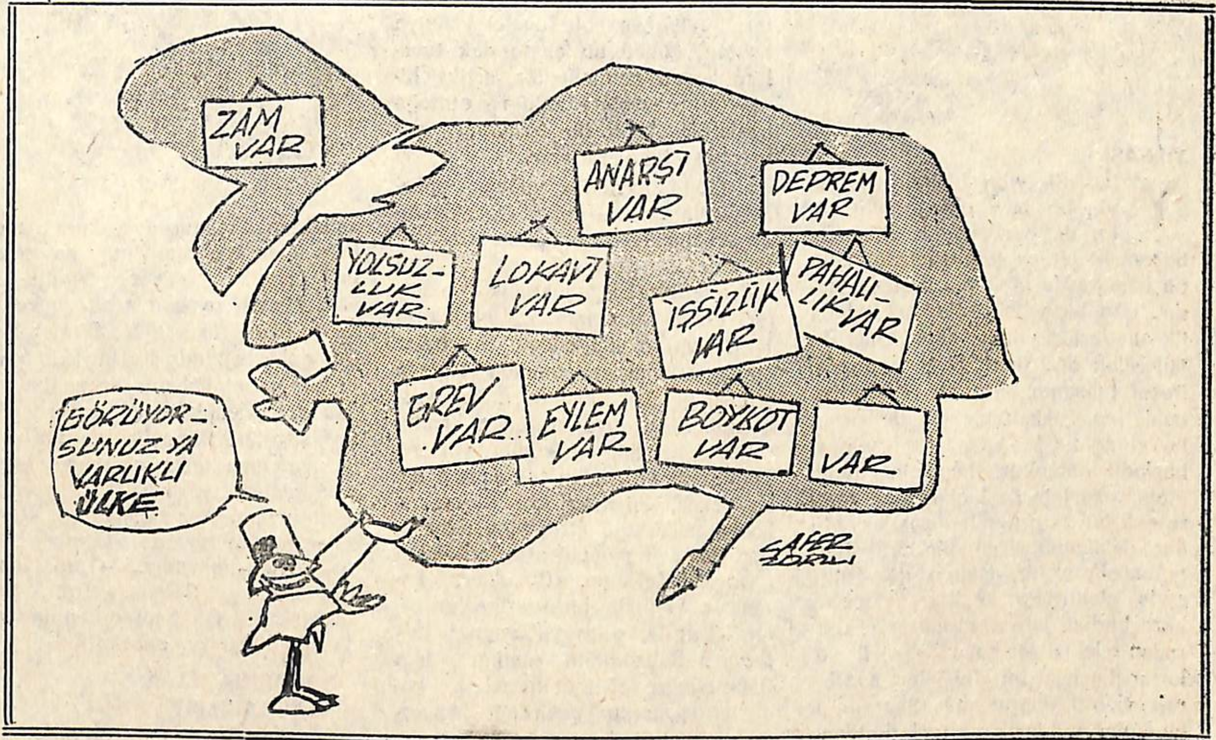
Yeni Ajans 2249—113

Akbaba

Kurucusu :
Yusuf Ziya
ORTAÇ

Yıl : 55 — Cilt : 32 — Sayı : 1 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 29 Aralık 1976 — Fiatı 250 Kuruş

Ellibeşinci yılda genel görünüm

ELİNİZDEKİ sayı ile, derginiz AKBABA, ellibeşinci yaşına girmiş oluyor. Bir başka mizah dergisi, elliikinci haftasını övünç nedeni yapmıştı geçenlerde. Eh, onlar da haklılar ama, biz maratonda daha tecrübeliyiz. Mizahçılık yüz metrelik bir yarış değil.

Sizleri daha nice ellibeş yıl güldürüp düşündürmek tek dileğimiz.

....

OPEC, petrole zam kararı aldı. Bay Demirel de petrol ürünlerine bu zammı yansıtmama kararı aldı yine. İyi, ve de güzel, ve de çok hoş. Mercedes'imizle yaptığımız boğaz gezileri daha fazla masraflı olmayacak demektir.

Her ne kadar gönlü zengin olsa da, Bay Demirel fiyat farkını kendi kesesinden ödemeyecek. Kimin kesesinden ödeyecek peki?

Aralarında otomobil sahibi olmak şöyle dursun, otomobile binmek mutluluğuna bile erişememişlerin de bulunduğu halkın kesesinden.

Sonra da bu halk, benzine zam getirmemeyi becerdi diye 1977 Genel Seçimlerinde Bay Demirel'e oy verecek.

Başbakanım çok yaşa!

....

Geliyor.

Peşine kaç kişi taktığı bilinmez ama, geliyor işte.

Devalüasyon geliyor. Öyle diyorlar. Hattâ daha başka şeyler de söylüyorlar. Dine bağlılığı ve gelenekçiliği ile tanınmış bir partimiz, elindeki milyonları taşınmaz mallara yatırmış sözde. Yatırımının semeresini bir an önce görebilmek için de, enflasyonu körükleyip duruyormuş.

Biz öyle her duyduğumuza inanmayız. Ama düşünceli davranmak ve fırsatlardan yararlanmasını bilmek de iyidir. Yağmur yağarken küpünü doldurmalı insan. Biz de elimizdeki üç - beş kuruşu toprağa yatırdık, bekliyoruz.

Beklerken boş durmasın diye de, zambak ekip pencerenin önüne koyduk. Tek kuşkumuz, saksıda bulunan toprağın taşınmaz mal sayılıp sayılmayacağı.

....

Ders kitapları üstünde koparılan fırtınalar sürüp gidiyor. Dilleri, içerikleri ve yazarları tartışma konusu oluyor. Bu yanlış, çarpık geri düşünceler kimin kafasından çıkar? Bunları yazanların arasında profesörler bile var.

Hiç değilse mehter marşının temposuna dokunmasalardı. İki ileri, bir geri ile yetinmedi herifler. İlle de «İki geri, bir daha geri,» diyorlar.

....

Komandolar azdıkça azıyor. Her yanda kurşunlamalar, dayak atmalar. Okulların açılmasıyla kapanması bir oluyor. Zorbalık ortalıkta kol geziyor. Adamımız, asıl suçluları değil, özgürlükten yana olanları suçluyor. Üniversitelere el koymaktan, sıkıyönetim getirmekten sözediyor.

Hani ne demiş kente gelen köylü?

«Burası ne biçim yer canına yandığımın? Taşları yere bağlamışlar, köpekleri başıboş bırakmışlar.»

....

Adamımızdan bir inciyle bu haftayı kapatıyoruz:

«Sosyalist Enternasyonale girmek, İzmir Enternasyonel Fuarına girmeye benzemez.»

Doğrudur Bay Başbakan.

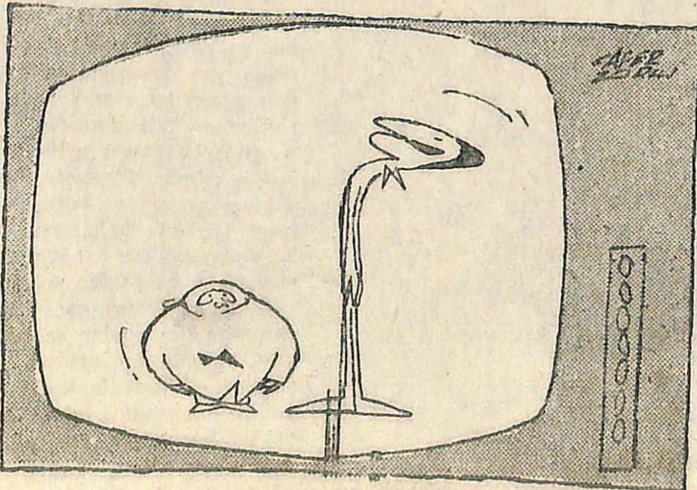
Kabine kurmak da, plâj kabinesi kurmaya benzemez.

Ama bunun önemi var mı sizce?.

AKBABA

Akbaba

Sevgili okurlarına Yeni Yıl'ın, sağlık ve mutluluklar getirmesini diler.

«NOKTA İLE VİRGÜL»

YILIN YAZI DİZİSİ :

MİZAH CENNETİ TÜRKİYE

Yazan: İBRAHİM KAYNAR

Bu yazının maksadı «Gülmek, güldürmek, eğlendirmek ve de ceza kanunumuzun koyduğu sınırlar içinde düşündürtmektir.» Sevgili okurlarımıza yeni yılda böyle bir mizah şaheseri sunmakla mutluyuz.

GELECEK HAFTA AKBABA'DA

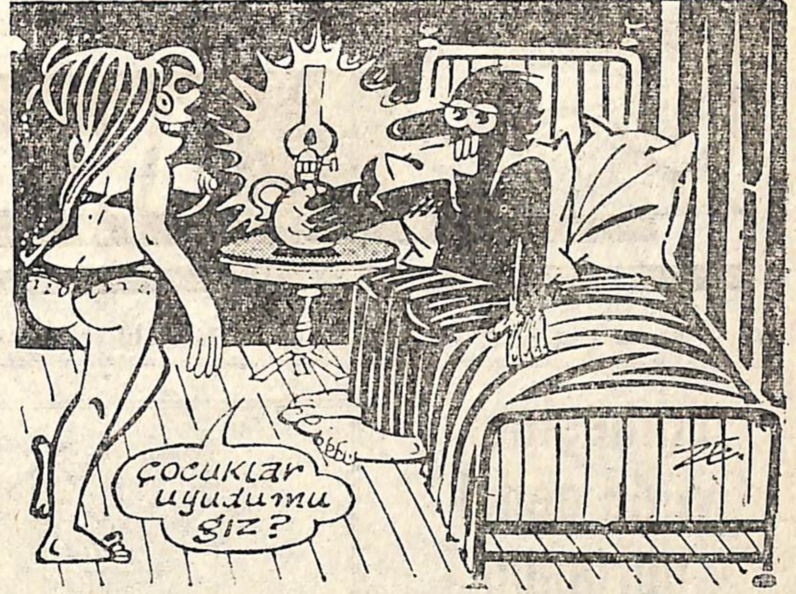
Yılbaşı nedir?

Muzaffer İzgü

YILBAŞI

YILBAŞI, yılın bağıdır. Herşeyin bir başı olduğu gibi, yılın da başı vardır. Dünyada başsız hiçbirşey yoktur, hükümetin de başı vardır, soğanın da başı vardır. İşte bu yılın başladığı günün ilk saatlerine yılbaşı denir. Saat on ikiyi dan dan dan diye vurunca, Recai masanın altından Itır'ın bacaklarına okkalı bir çimdik atar, bu demektir ki, «Kız kız yılbaşı başladı» demektir. Recai'nin çimdik atabilmesi için özel olarak bu saatte çok büyük gazinolarda ışıklar birkaç dakikalığına söndürülür. Bazı münasebetsizler, içkinin de etkisiyle elektrikler kesildi sanarak bazı berbat işlere girişirler, sonradan elektrikler yanında rezil olurlar. En iyisi bu gibi işleri eve bırakmak en doğrusudur. Saat on ikiye doğru büyük gazinoların dans salonlarında dansetmekte olanlar, elektrikler sönünce, birbirlerine sımsıkı sarılırlar. Bazı münasebetsiz fotoğrafçılar bunları herne kadar flâşlarıyla rahatsız ederlerse de, çiftler kendi âlemlerine dalmışlardır, onları birbirlerinden kimse söküp atamaz. Hızlıları peşrevine, daha hızlıları kuşak peşrevine başlarlar. Masalarda oturan yaşlı çiftler de, ahhh offf diyerek içlerini çekerler, fındık fıstık yerler. Yaşlı erkek, «Ah şu ışıklar hemen yansa da, dikizime devam etsem, bin maşallah Necla hanımın kalçasını izlesem diye hep yukarıya, yanmayan lambalara bakarlar. Az sonra yılbaşı pastası kesilir, pat diye bir ses duyulur, yılbaşı şampanyasıdır, sakın korkulmasın. Millet, pastaya hücuma başlar, bir elde pasta, bir elde şampanya kadehi, başlarda kâğıt şapkalar, ortada döner dururlar. Sıkışanlar tuvalete giderler, bu işe en çok tuvaletçi Asiye sevinir, çünkü bu saate dek tuvalete koşup gelmeyenler, artık birer birer tuvalete sökün etmeğe başlarlar. Akıllı bir tuvaletçi yılbaşından iyi yararlanır.

Büyük gazinoda yılbaşı yukarıda anlatılanlara denir. Gecekondudaysa, bu çok değişiktir. Gariban Mehmet'le, Saçı süpürge Nimet radyoda bir olağanüstülük sezerler. Ekmek düşmanları, şarkıların türkülerin çokluğundan birşeyler olduğunu anlarlar, sonunda o gece yılbaşı gecesi olduğunu, ince sesli spikerden duyarlar, önce kadın seslenir. Kadın sözünü yineler. Memet sigarasından bir duman daha çeker, «İmansız, der karısına, kocaman kütüğü attın yine sobaya, ben demiyor muyum size, erkenden girin yatağa diye. «Çocuklar, kerevetin yanında birbirlerine sırıtırlar, «Lan bu gece yılbaşıymış ha» derler. Soba etkin yandığı için Saçı süpürge Nimet'in aklına çocuklarına karpuz çekirdeği kavurmak gelir. Odanın içine karpuz çekirdeğinin kokusu yayılır. Memet kızar, «Ulan bu da nereden çıktı?» diye karısına bağırır. Az sonra odada çatur çutur diye bir ses duyulur. Memet'in meksefeleri karpuz çekirdeği yemektedirler. Memet söylenir, çocukların bir an önce yattığını ister. Yarın sabah işe gidecek, hem de öyle böyle iş mi,

sabahtan akşama dek, kum taşı, harç taşı, hiç biter mi apartman işi? Üstelik... Evet üstelik...... «Kız Nimet, uyusun artık şu veletler» ..Takur tukur... Ne bitmez karpuz çekirdeğiymiş bu böyle... «Hadi lan yatın, babanız erken işe gidecek. «Çocukların az sonra gözleri süzülür. Nimet onları bir bir yer yatağına taşır, soyunur kocasının yanına yaklaşır... «Kız uyanık muyanık olmasınlar?». «Uyudular gözüm çıksın.» «Öksür hele bir, seslen hele bir...» «Lan Hasan, Lan Omar, gız Seher...» Tıs... Ses yok işte...» De hadi erken işe gideceksin, bir an önce!...»

YILBAŞINA NASIL HAZIRLANILIR?

YILBAŞINA zor hazırlanılır? Önce, hangi gazinonun programı daha büyüktür, sonra efendime söyleyeyim, hangi gazinonun süksesi daha yüksektir? Sonra hangi gazinoya yabancı bir artist gelecektir? Bunların çok iyi kollanması, yerin ona göre ayırtılması gerekir. Sonra, «Ay gecemiz haram oldu» demek işten bile değildir... Bu yer ayırtma işi, yâni buna da rezervasyon diyorlar, işte bu rezervasyon yapıldıktan sonra, çok önemli bir işten kurtulunmuş demektir. Şimdi sıra gelir, o gece ne giyeceğinize? Bu çok önemlidir. Bir elbiseyi, pardon gece elbisesini iki yıl üstüste giymek sosyetede çok ayıp olup, insanı tefe koyarlar. Tefe konmamak için, yılbaşından birkaç gün önce Faris'e uçmak, İtalya'ya uçmak çok yerinde bir davranıştır. İnsan hem şöyle bir hava alır, hem de üzerine bir gece için giyeceği gece elbisesini alır. Elbise işi tamamlandıktan sonra, sıra bunun üzerine takılacak mücevhere gelir. Zor beğenili hanımlar için bu çok zordur. Birkaç kez mücevher değiştirdikleri olur. Sonunda birkaç parça mücevherde karar kılınır. Artık geceye hazırsınız demektir. Bir de saçınızı yaptırırsanız, salon sizi bekliyor demektir. Bu arada, dedikodu yazarına bir telefon etmek de iyi olur. Hiç olmazsa sizden gazetesinde bahseder, giydiğinizi, taktığınızı bir bir yazarak çok önemli gazetecilik görevini yerine getirmiş olur. Gençlerse, daha önceden eşlerini ayarlarlar. Bu iş telefonla yapılır, «Alo, biz Suzi, Muzi, Cezi, Tezi, falanca gazinoda gireceğiz yılbaşına, ne diyorsun ha?» «Ay ne diyeceğim, yalnız hep gazinoda kalacaksak, ben yokum. Çünkü geçen yıl biliyorsun yılbaşı burnumuzdan geldi, hiç eğlenemedik...», «Hayır, bu yılbaşı öyle olmayacak, Cezi'nin babasıyla annesi yılbaşını İsviçre'de geçirmek üzere iki gün önce uçmuşlar. Gazinodan sonra dosdoğru Cezi'lerin evine...»

Ha, bu arada parti başkanları, hükümet büyükleri birer konuşma yazısı ısmarlarlar. Bu yazı birkaç kez gelir gider, nokta virgül değiştirilir, yazı kıvamına getirilir. Ondan sonra bu yazı yılbaşı gecesi radyodan televizyondan okunur. Vatandaşlara yeni yılda mutluluk sağlık dilenir. Memurlar için katsayının onda kaldığından hiçbir parti büyüğü bahsetmez. Çünkü böyle önemli bir gecede, tutup da paradan bahsetmek yakışık almaz.

Gariban Memet, çarşıdan pazardan birtakım şeyler sezinler. Ara sıra, satıcıların sesleri kulağına çarpar, «Yılbaşı hediyesi bunlar, yılbaşı hediyesi bunlar» diye. Ayakkabıları görür, Hasan'ın delik ayakkabısı aklına gelir, kazakları görür, Omar'ın kazağı olmadığı ak-

— Tekel Bakanı «1977 de sigara kuyrukları kalkacak» dedi.

lına gelir, elbiseleri görür, Seher'in elbisesi olmadığı aklına gelir. «Almalı» der... Amma kondunun borcu da aklına gelir. Biriketçinin taksidi, kalascının borcu... «Her aydan şu kadar, demek ki yeni yıla bizim borç bitiyor.» Bitmez Memet'in borcu.

YILBAŞINDA NE YAPILIR?

YILBAŞINDA bol bol tıkınılır. Mide fesadı, alkol koması böyle gecelerde olur. Trafik kazası da olur, çok normaldir. Çünkü aracı kullanan sarhoştur. Fakat yılbaşında en çok yapılan şey, hoplamak zıplamaktır. Müzik ne çalarsa çalsın, sen yeter ki hopla zıpla. Bir yerde çok da gereklidir bu hoplamak zıplamak, çünkü o denli çok yenen şeylerin başka türlü erimesi düşünülemez. Bizde, eski romalılarda yiyip yiyip sonra parmakla çıkarmak âdeti olmadığı için en iyi şey hoplayıp zıplamaktır. Yalnız yaşlıların hoplayıp zıplarken çok dikkat etmeleri gereklidir. Böyle gecelerden sonra, fıtık yüzünden, disk kayması yüzünden, mide sarkması yüzünden hastanelere yatanlar çoktur. En iyisi, önce yemeğe çok hafif şeylerle başlamak gereklidir. Sonra sıra içkiye gelmelidir. Geç saatlerde içkinin dozu yeteri dek artırılabilir. Çünkü bu saatten sonra içki insana su gibi gelmeğe, karşındaki at suratlı karı da bebek gibi gelmeğe başlar. Kadın da kafayı bulmuşsa, senin şebek suratın, ona da bebek gibi gözükmeğe başlar. Dişi bebek, erkek bebek, göbelek yavrum göbelek... Bazan sakin sakin oturan karı kocaların, böyle gecelerde azdıkları çok görülmüştür. Genellikle erkekler daha çabuk azarlar. Göz koydukların sürtünme numaraları yaparlar. Bu arada kulaklara telefon numaralarının fısıldandığı da olur. Sabaha karşı iyice cıvıtanlar, soluğu bir işkembecide alırlar, cıvık bir işkembe çorbası içerler. En iyisi böyle bir gecenin sabahında işe gitmemektir. Hattâ bir hafta gitmemektir. Tâbi şayet iş varsa...

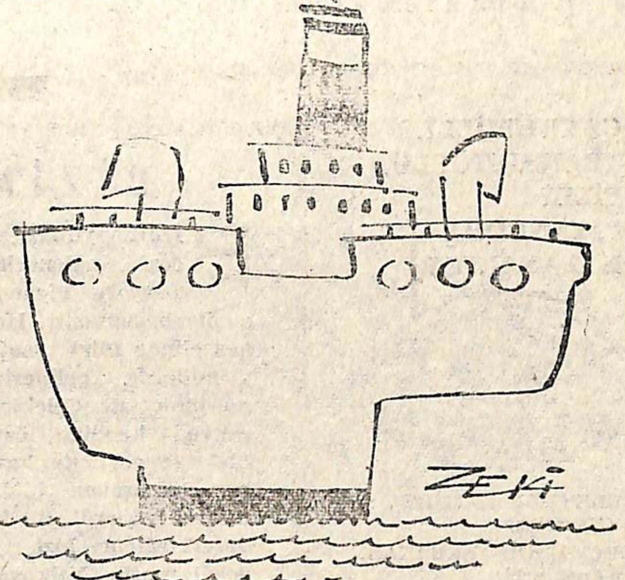
Garban Memet'in yılbaşında ne yaptığını yukarıda yazmıştık. Bazan bu kondulu garban Memet olmaz da, maaşı on birin birinde nüfus memuru Ahmet olabilir, öğretmen Necdet olabilir. Öğretmen Necdet, yılbaşının geldiğini, üniteden anlar, çünkü o günler «Yeni Yıl Ünitemiz» konusunu işlemek zorundadır. Öğretmen Necdet, yılbaşına hazırlık olmak üzere, iki resim yapar, bunlardan biri, beli kanburlaşmış yaşlı bir dede resmidir, öteki de genç bir erkek resmidir. Tutar Necdet öğretmen, yaşlı resmi zaman şeritinin bu yanına asar, altına 1976 yazar, genç erkek resmini zaman şeritinin bu yanına asar, altına 1977 yazar. Çocuklarına da:

«Sevgili yavrularım, 1977 yılı bize yine hava getirdi» der. Ders hayat bilgisiyse, çalışkan bir öğrenci kalkar, havanın yararlarını anlatır...

Muzaffer İZGÜ

— Vapur ücretlerine zam yapılacak —

Deniz yolları!...

reklamlar

Yeni yılda mutlu olunuz

Bu sahifeyi hazırlayan

Burhan Esen kulunuz

Bindokuzyüz yetmişyedi

Ömür bir yıl daha yedi

GAYRI MİLLİ, TRANSİSTÖRLÜ, PİLLİ PİYANGODA KAZANANLAR

SÜLEYMAN DEMİREL : (Nazarlık)

NECMEDDİN ERBAKAN: (Anahtarlık)

TURHAN FEYZİOĞLU: (Atatürk büstü)

ALPASLAN TÜRKEŞ: (Hacı yağı)

FERRUH BOZBEYLİ: (Şirinlik muskası)

BÜLENT ECEVİT: (Ortaksız koltuk)

VEDAT DALOKAY: (Ankara Belediye Başkanı): (Sütlü bir inek)

İHSAN ALYANAK: (İzmir Belediye Başkanı): (Bol bol kara ve sivrisinek)

AHMET İSVAN: (İstanbul Belediye Başkanı): İsfahana gidiş — dönüş bileti)

OĞUZHAN ASİLTÜRK: (İçişleri Bakanı): Belediye Başkanlarına hamle edebilmesi için zülfikâr.)

ALİ NAİLİ ERDEM: (Millî Eğitim Bakanı): Komando baskısına dayanabilmesi için yürek)

TESELLİ MÜKÂFATLARI

Soyadı Demirel olanların tümü, kazanmışlardır birer salkım üzümü. Süleyman adını taşıyanlara, ödenecektir yüzer lira.

AMORTİLER

Memur maaşlarına yüzer lira zam yapılacak, vergi yolu ile doksandokuzu geri alınacaktır.

Emekli aylıkları da yükseltilecek, ancak ödeme sıraları merhum olduktan sonra gelecektir.

●

YILBAŞI GECESİ

Akrep ile yelkovan
Yirmidördün üzerinde
durunca
Işıklar sönecek
Alkoller başlara vurunca
Apartman katlarındaki zar
Gecekonduda olacak
tombala
Ne fırıldaklar dönecek
Sabaha çeyrek kala
Yeni yıla
Çılgınlıkla
Girilecektir kuşkusuz
Yasak meyvalar dişlenerek
Günahlar işlenerek
Yorgun ve uykusuz...

BİZİM NOEL BABALAR

BİZDE yılbaşı gecesi eğlenceleri Tayyare Piyangosu ile başlamıştır. Herkes elinde bilet saatin yirmidörde gelmesini, merhum Sait Çelebinin radyoda kendine özgü biçimde çekilişte kazanan numaraları bildirmesini beklerdi. Bu kadarcık eğlence bizleri ederdi mutlu. Yelkovanla akrep onikinin üzerinde birleşince mırıldanırdık: Yeni yılına olsun kutlu!.

Az gittik, uz gittik, sonunda ipin ucunu kaybettik. Batıya çengel atıldı. Evlerimiz çam ağaçlarıyla donatıldı. Noel Baba, sırtında armağan dolu torba, bacadan içeriye atlayıverdi tahta kaşıkla içerken çorba.

Yirmidörtte yaktığımız mumları söndürdük. Yılbaşı gecelerimizi, çılgınlık gecelerine döndürdük. Yeni yıl uğruna eski törelerimizi öldürdük.

Girerken 1977 ye, yerli noel babalarımız getireceklerdir hediye. İşte göründü ilki. Bacadan değilde, televizyondan içeriye atladı kürnaz tilki. Gülüyor pişkin, pişkin. Torbası böyyük ve şişkin. Süleyman Babanın armağanları çeşit çeşittir, herbiri trilyonlara eşittir. Makinesiz fabrika, susuz baraj, otosuz garaj. Böyle yürütür dümen. Çuvalda doludur vaatler, inşallahlar, maşallahlar tümen tümen.

İkinci noel baba da saçsızdır, sakalsızdır. Ama öyledir diye sanmayın akılsızdır.

Bacayı tıkasan pencereden, kapağını açsan tencereden fırlar. Önünde diz çöker, divan durur asırlar. Sırtındaki torbayı yüklesen çekemez kırk camız. Kocabebeklere armağan edecektir yerli top, tank, uçak, gemi hocamız. Abdestsiz namazlara durmuştur. Üç karışlık toprağa, bir asmalık bağa, çakalın gizlendiği dağa nice fabrikalar kurmuştur.

Yeni yıla gireceğiz bu hızla. Televizyonların başından ayrılmayalım oğulla, kızla. Mutlu yıla gireceğiz çifte noel baba ve çifte kuyruklu yıldızla.

YENİ YILDA NELER DEDİLER?

* Eski yıllarını atma. Bize ver! (Darülacezedekiler)
* Yeni aya borçla, yeni yıla on iki aylık oruçla girdik **(Memurlar)**
* Yeni yıla girerken kabaramadım. 1977 ye varamadım. **(Hindi)**
* Eski çamlar bardak olurlardı. Şimdi bizi vitrinlere koyuyorlar. **(Çam ağaçları)**
* Eski ayları yıldız yaparlardı kırparak. Eski yılları da çöp sepetine atıyorlar takvim kartonundan kopararak. **(Yazarımız.)**
* Yeni yılda yeni vergileri ödemeyi unutma. **(Maliye)**
* Yeni yılda, yeni hesap açmam için eski borçlarını ver! **(Bakkal)**
* Yeni yıla girdim sarhoş. Ceplerimi yokladım, cüzdan duruyor ama, içi boş. **(Bir vatandaş)**
* Bayanlar, yılbaşı sabahı bakmayınız aynaya. Yüzünüz benzemiştir cadaloz kaynanaya. **Yazarımız)**
* 1977 de mutlu geçsin ömrünüz. Deponuzda beklemekte odununuz, kömürünüz. **(Allah selâmet versin deposu)**

VURDUK MIHINA NALINA BAKTIK OKURLARIMIZIN FALINA MİLLETVEKİLİ ADAYI AHMET KABADAYI

— Niyetini sıkı tut. Ağzının suyu yere akmasın onu yut. Önce bizim onluğu tosla. Aran limoni bugünlerde et altmışa merdiven deyıyalı Kasap Bodos'la. Şu karabakla yerinde durmuyor, atıyor takla. Tasarladığın partiden adaylığını koyarsan yoklamayı kaybedeceksin bir oy farkla.

Araban doç, gönlündeki aslan koç. Beni dinle seçime üççün kala o partiden kaç. Beygirlilerin yanına sokulursan çatlatırlar. Harekete yanaşırsan hararetlendirir, sıcaktan patlatırlar. Selâmet değil senin için hayra alâmet.

FADİME YANIK :

— Artiz olmak istersin. Dilerim yeni yıl sana o günleri göstersin. Önce adını, sonracığıma ağzının tadını değiştirmen gerek. Bol bol soslu, fiskoslu sandöviç tıkınacaksın, ağzına komak yok gayri baklava börek. Kilo alma, boşalmasın göğsündeki zemberek. Burnun inikse kaldırtacaksın. Yassı ise dikleşecek. Artiz dediğin dışarda gülse bile setlerde aksileşecek.

Bir kahve daha iç, fincanını kapat. Tepsiyede elli kâğıt daha at. Sonra kulağının ardına yat. Artiz olacaksın gız. Tek kahveyle, tek kocayla, tek arabayla yetinemezsin. Onbinler. Papucuna atar, para yerine koyupta kasanda kilitlemezsin.

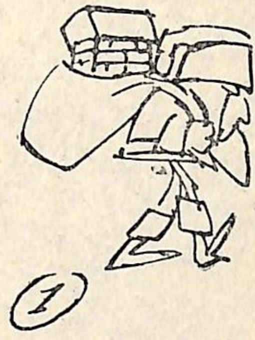
Haydiii başlayalım işe. Oynayalım kapalı gişe.

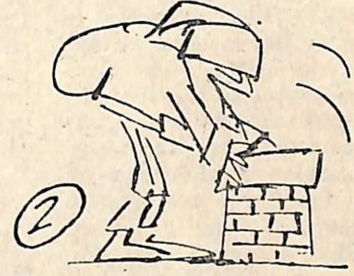
ESKİ EMEKLİ HASAN BENEKLİ :

— Cebin boştur gören seni mangırlı sanır görünce kerli ferli. Niyetin belli. İntibaklar yüzünden kendi kendini yiyorsun. Ne zaman yetmişten sonraki emeklilerin yanına oturtulacaksın yakışıklı dede... Üç yıl soramı desem, beş yıl sonramı desem, yoksa politikacılar gibi yalan mı söylesem... Bakla atsam baklalara yazık. Kahve pişirsem kilosu yetmiş lira, ben yerim kazık. En iyisi evine git, rüya'ya yat. Uykunda Noel Baba çıkacak karşına. İlle de intibakım diye ona dayat!...

OLAYLAR
1976
YIL-BAŞI!

PEŞİMİ BIRAKIN--- SEMTİMİZE GELDİK!
1976

SELF SERVİS!
1

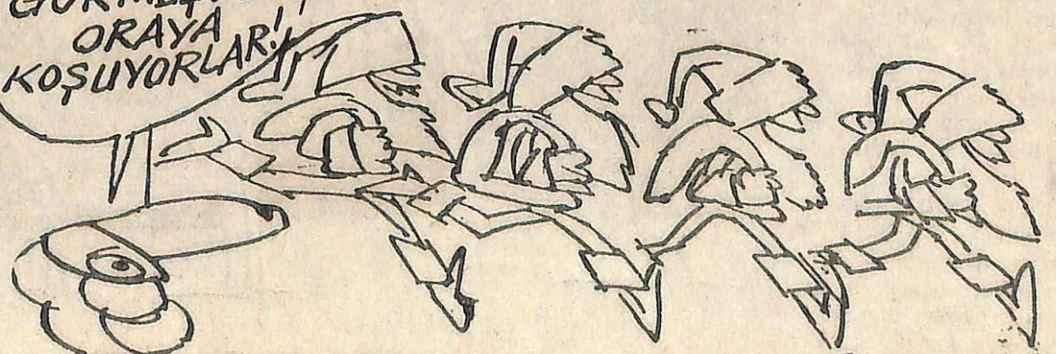

2

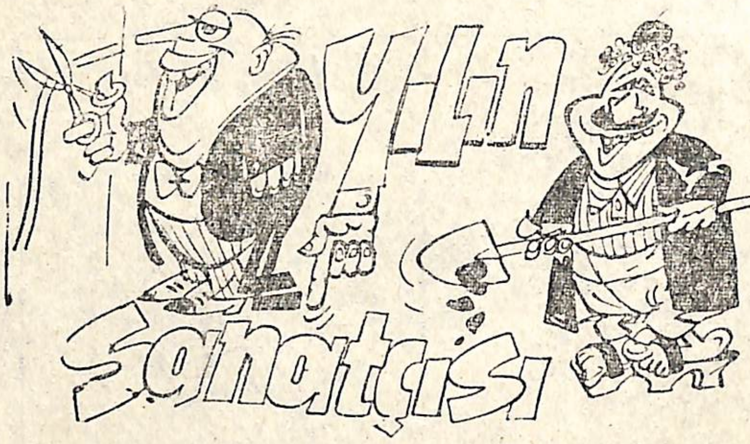

3

BİRAZ TOPARLANIN BAYLARI ARKAYI DÖRTLEYECEĞİZ!

DEPREM, BÖLGESİ
YILIN SPORCUSU

YILBAŞINI NASIL GEÇİRELİM?
YILBAŞINI BİLMEM AMA BENİM BAŞIM ASPİRİNLE GEÇMİYOR

GREVSİZ BİR BACA GÖRMÜŞLER ORAYA KOŞUYORLAR!

ZAM ŞEYHİ!

SEVGİLİ okuyucular, yılın sanatçısını ortaya çıkarmak için bir soruşturma yaptık ve çeşitli kişilere, yetkililere, ilgililere, ilgisizlere, sorumlulara, sorumsuzlara sorular sorduk, yanıtlar aldık, kanıtlar topladık, düşünceleri, görüşleri çarptık, topladık... Buyrun okuyun, okuduktan sonra düşünün, bir karar verin, bir sonuca gidin. Asıl yılın sanatçısını sizler saptayın.

SEMİH SEMİZEL :

Efendim, benim naçiz kanaatime göre yılın sanatçısının kitleleri etkisi altına alması ve her gün onların gözünde, gönlünde yer etmesi gerekir. Sayın Süleyman Demirel, bu nitelikleri taşıdığı için bence yılın sanatçısı odur. Çünkü kendisi yıllardan beri politik sanatın içindedir. Her zaman ve her yerde öndedir. Asıl mesleği mühendisliktir, mühendislik de bir çeşit sanat demektir. Baraj konusunda ihtisas sahibidir. Barajlar da bilindiği gibi çağımızın sanat anıtlarıdır. Demirel eski su işleri genel müdürüdür. Susuz sanat olmaz. Su olmazsa resim yapılmaz, harç karılmaz, temel atılamaz, mimarlık sanatı sekteye uğrar. Demirel'in yılın sanatçısı olduğunu yılların sanatçısı, emekli, emektar sanatçı sayın Celâl Bayar bile kabul etmiş, onu bağrına basmış ve teşvik etmiştir. Demirel yılın sanatçısı olmasaydı kitlelerin partisinde yine büyük bir çoğunlukla başkan seçilir miydi? Yılın sanatçısı olmasaydı Öztürk Serengil, İzzet Güney, Ekrem Bora gibi milyonların sevgilisi yılların sanatçıları kongreye gelirler, Demirel'i desteklerler miydi?

Demirel sadece politika değil televizyon sanatçısıdır da. Haberlerde, dizi film gibi, demeç verirken, temel atarken, nutuk çekerken hep onu izlemiyor muyuz? Kamerayı, ekranı ondan başka dolduran hangi sanatçı var? O heybetli bakışları, sağa sola dönüşleri, bıyığı olmadığı halde bıyık altından gülüşleri, muhalefet liderine cevap verişleri hangi sinema, tiyatro sanatçısı yapabilir?.

Demirel ayrıca edebiyat sanatına da hizmet etmiştir. «Yollar yürümekle aşınmaz», «Ege orada duruyor.» «Dün dündür, bugün de bugün», «Olmuşsa olmuş demektir, olmamışsa olmamış demektir», «Va mı bunun başka bir izah tarzı?» v.b. gibi incileri değme edebiyatçılar döktüremez. Va mı böyle türlü çeşitli sanatçı?...

Demirel varken başka yılın sanatçısı aramak bence abestir. İşte bu kadar!...

BAKİ KEREVİT :

Ee... Kanımca yılın sanatçısı çıkardığı şiir kitabıyla, daha önce çıkmış düz yazı kitaplarıyla, sanatçı duyarlığıyla, sanat çevirileriyle, dilimize, kültürümüze, sanatımıza yaptığı olumlu katkılarıyla, öztürkçeye özen gösteren sanatçı tavrıyla Bülent Ecevit'tir. Yılın sanatçısı odur. Başka bir olasılık yok. Sadece politikacılığıyla toplamıyor meydanlara halkı o, sanatçılığının da katkısı var bunda. Kendisinde bir sanatçıda olması gereken bütün olanaklar mevcut. Sinirlendiği zaman yüzünde görülen tiki bile karakter sanatçılarına has bir tik. Tik değil adeta bir taktik. Duyduğuma göre sayın Ecevit tiyatro sahnesine de çıkmış gençliğinde bir vakit. Bir sanatçı duvarlığı olduğu gibi, bir sanatçı tutarlılığı da var onda. Yok asla politikasında inis çıkış ve gel-git.

İşte bütün bunlardan dolayı ben yılın sanatçısı Ecevit'tir diyorum ve oyumu ona veriyorum. Huzurlarınızdan da hürmetle ayrılıyorum.

SELAHATTİN YEREBAKAN :

Yılın sanatçısı demek yılın en renkli sanatçısı demektir. Yılın en renkli sanatçısı da sayın ve muhterem Necmettin Erbakan hazretleridir. O varken renksiz kişileri aday göstermek bile gülünçtür. Gülünç dedim de aklıma geldi. Bence sanatçı biraz güldürmeli milleti, şakacı, şen şatır olmalı. Ee... Erbakandan iyisi bulunur mu bu konuda? Ondan iyi şaka yapan, ondan iyi temel atan var mı? Kim, hangi sanatkâr hem maddiyata, hem maneviyata ehemmiyet verebilmiştir? Böyle her yönü kuvvetli, tuttuğunu koparır, her zaman iktidar olmasını bilen, işini bilir, kılıcını kuşanır, abasını dağdan aşırır bir sanatkâr ne gelmiştir şimdiye kadar ne de gelecektir bundan sonra. Televizyonda görünmeyi söke söke başarmıştır, her iki kolalisyonun mimarı ve mühendisi olmuştur.Konuşması belagatlıdır, lûgatlıdır, hitabet sanatının ustası ve uzmanıdır. O varken başkasını aday göstermek maksatlı ve kasıtlıdır.

SUZİ CANER :

Yılın sanatçısı mı dediniz? Hımm.. Ayol, o kadar sanatçı var ki, hangisini söylesem, hangisini seçsem acaba? Mutlaka bir kişi mi söylenecek? Kuaförüm Saki iyi bir sanatçıdır kendi dalında. Saçlarıma en iyi şekli o verir. Geçenlerde yapılan bir yarışmada da birincilik almış. Terzim Muallâ da iyi sanatçıdır. Giysilerime çok itina eder, çok iyi makastardır. Gerçi bir elbiseye üç beş bin lira alır ama artık olacak o kadar Zaten iyi sanatçı ender ve pahalıdır.

NAZAN ALSAT :

Sanatçı mı dediniz? Sanatkâr yani değil mi? Ses sanatkârları arasında ben en çok Gönül Yazar'ı beğenirim. Yazar da bir sanatçıdır değil mi? Bakın, onun soyadı da yazar. Hem alaturka var kadında hem alafranga. Geçenlerde yapılan hafif batı müziği yarışmasında gördüm televizyonda. Ne şıktı di mi ya? Onu yazın, onu...

ALİ AÇIKTAKALMIŞ :

Bence yılın sanatçısı abicim, bizim gibi garibanlardan olan, ama bin lirayla beş kişilik ailesine bakmak ve hiç kimseye borç yapmamak sanatını gösteren Veli DARGELİR'dir. Herif, şey adam nasıl yapıyor bunu? Sihirbaz mı, hokkabaz mı, süpermen mi bilmem vallahi. Evi yok, kirada. Karı çalışmaz, hazır yiyici. Ama adamın neşesi, sağlığı yerinde. Bizim gibi ayın sonunu nasıl getireceğim diye kara kara düşünmüyor, ya da düşünüyor da belli etmiyor. Artist adam, sanatçı, yılın sanatçısı...

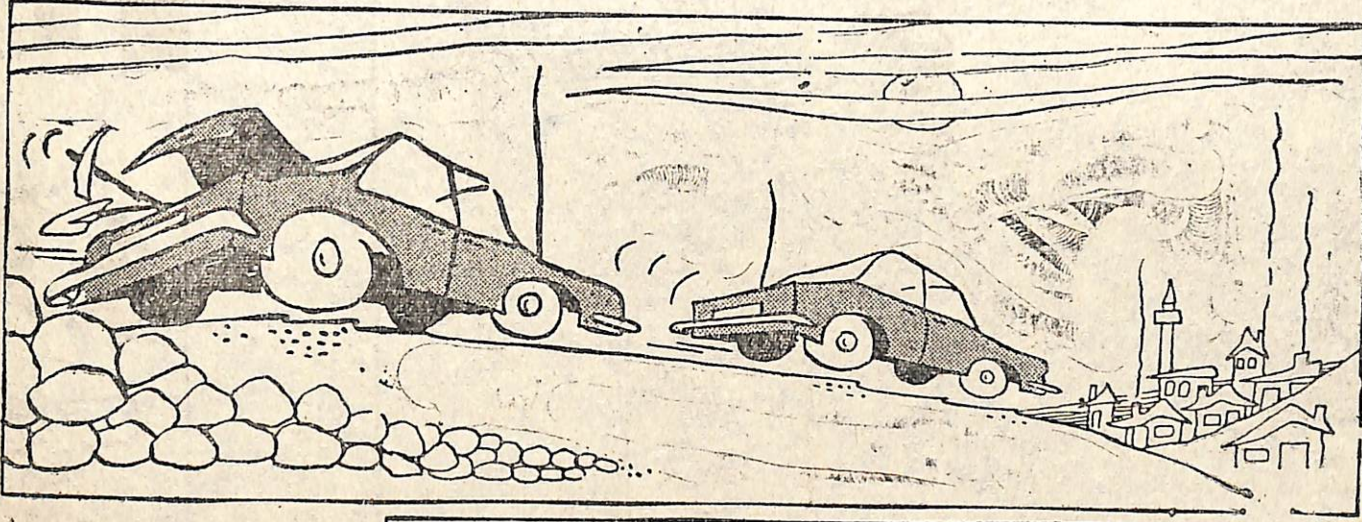
Erhan TIĞLI

— Ankara'ya ilk kar yağdı —

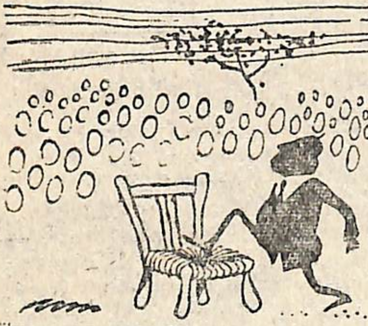
KADIN POLİS
çalınan temel

YAZAN ÇİZEN: NİYAZİ YOLTAŞ

ERTESİ GÜN TEMEL MALZEMELERİNİ TAŞIYAN İKİ ARABALIK, MUAZZAM(!) BİR KAFİLE KUŞKONMAZ KÖYÜNE GİRDİ VE...

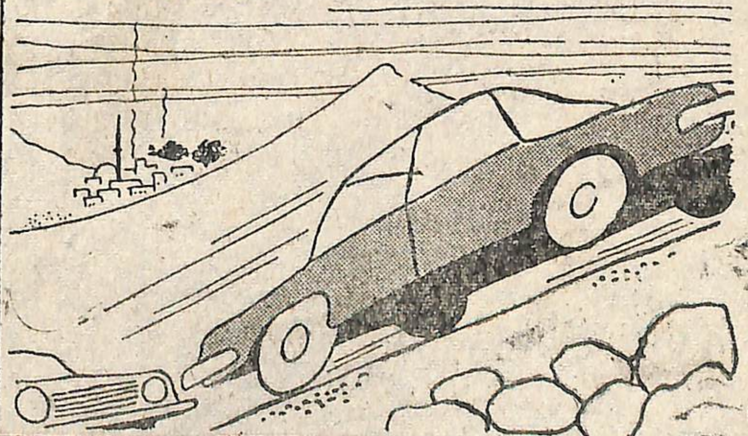
KÖY KAHVESİNDEN GETİRİLEN BİR MASANIN ÜZERİNE FIRLAYAN BÜYÜK BİR ADAM BÜYÜK BİR NUTUK SÖYLEMEYE BAŞLADI.

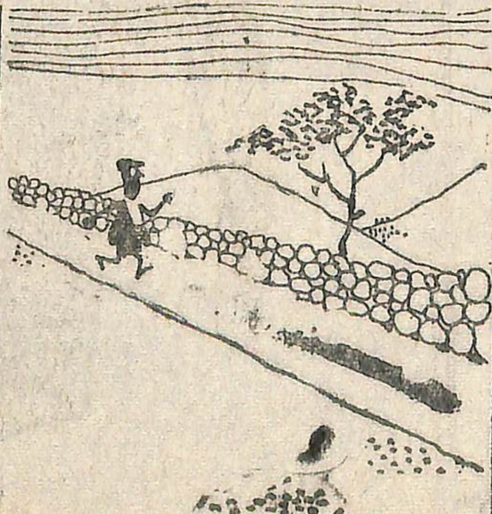

ÜÇ SAATLİK KONUŞMASINDAN SONRA MUHTEREM ZAT, GETİRDİĞİ HARÇLARI KARIŞTIRARAK, DAHA ÖNCE KÖSTEBEKLERİN OYDUĞU BİR ÇUKURA YERLEŞTİRDİ VE DE...

KAFİLE TEKRAR GERİ DÖNDÜ...

OLAY, ERTESİ GÜN PATLAK VERDİ VE TÖRENİN YAPILDIĞI YERDEN GEÇEN BİR KÖYLÜ, TEMELİN YERİNDE YELLER ESTİĞİNİ GÖREREK TELAŞLA MUHTARA KOŞTU...

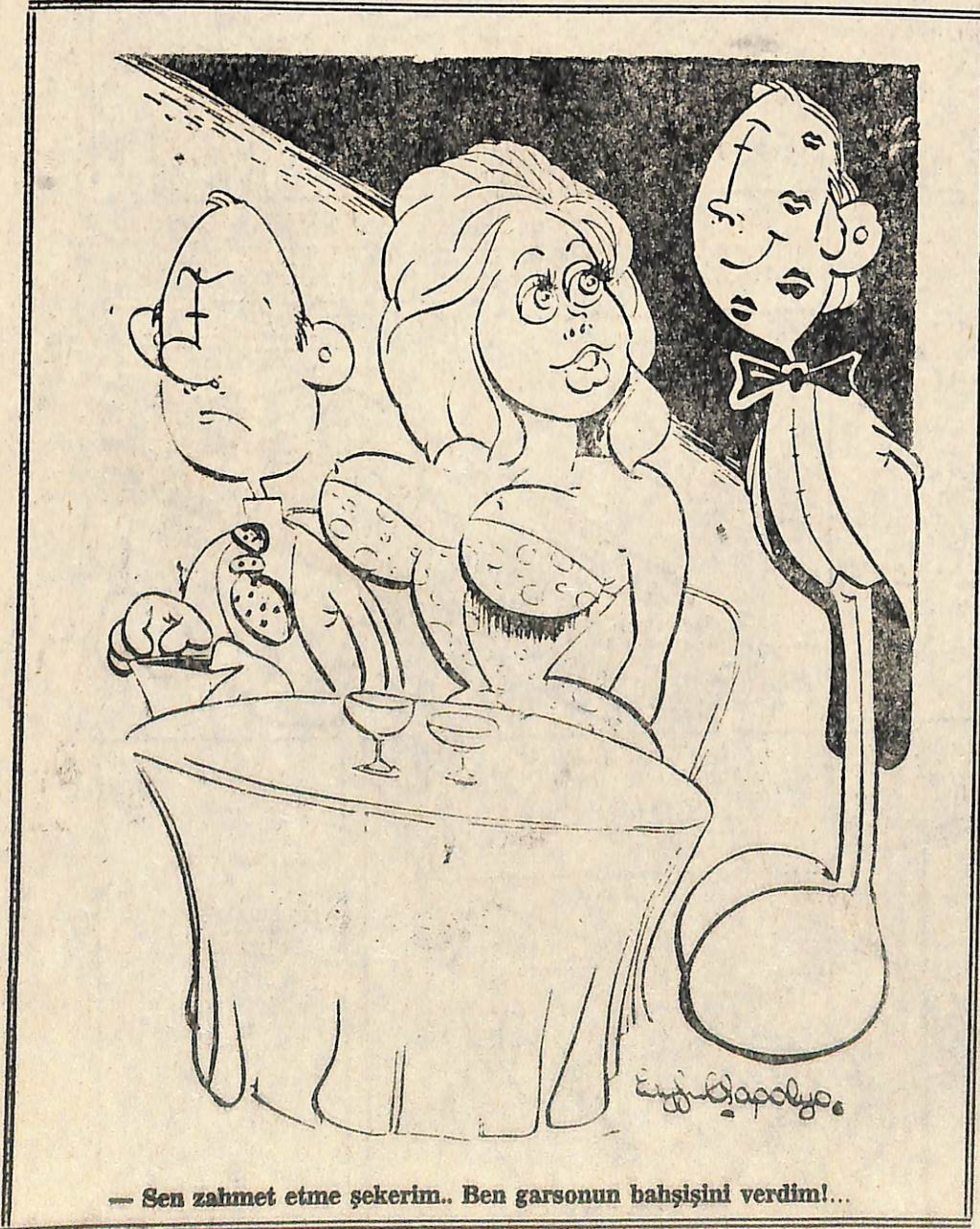
HAFTAYA:
ACABA TEMEL NEREYE GİTTİ?.
BÖYYÜK MACERA OTUZİKİ KISIM TEKMİLİ BİRDEN

Yazılı

— Gel, yılbaşını berabe
timi beğenmedin ama,

— Sen zahmet etme şekerim.. Ben garsonun bahşişini verdim!...

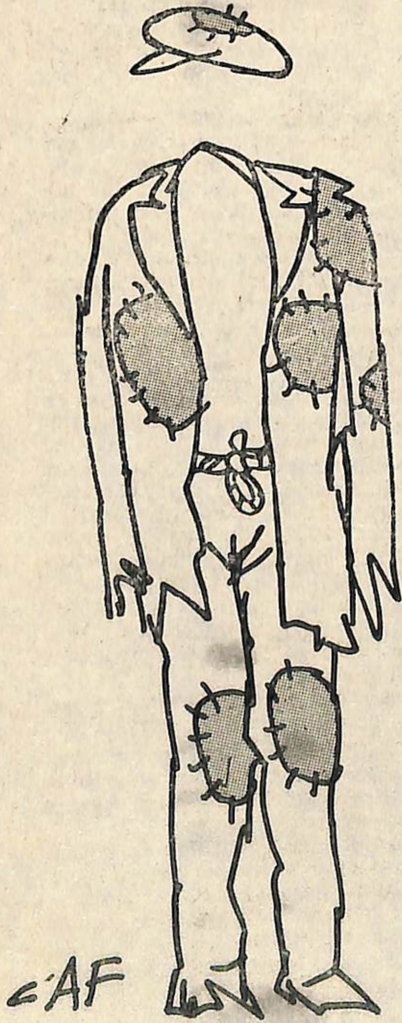

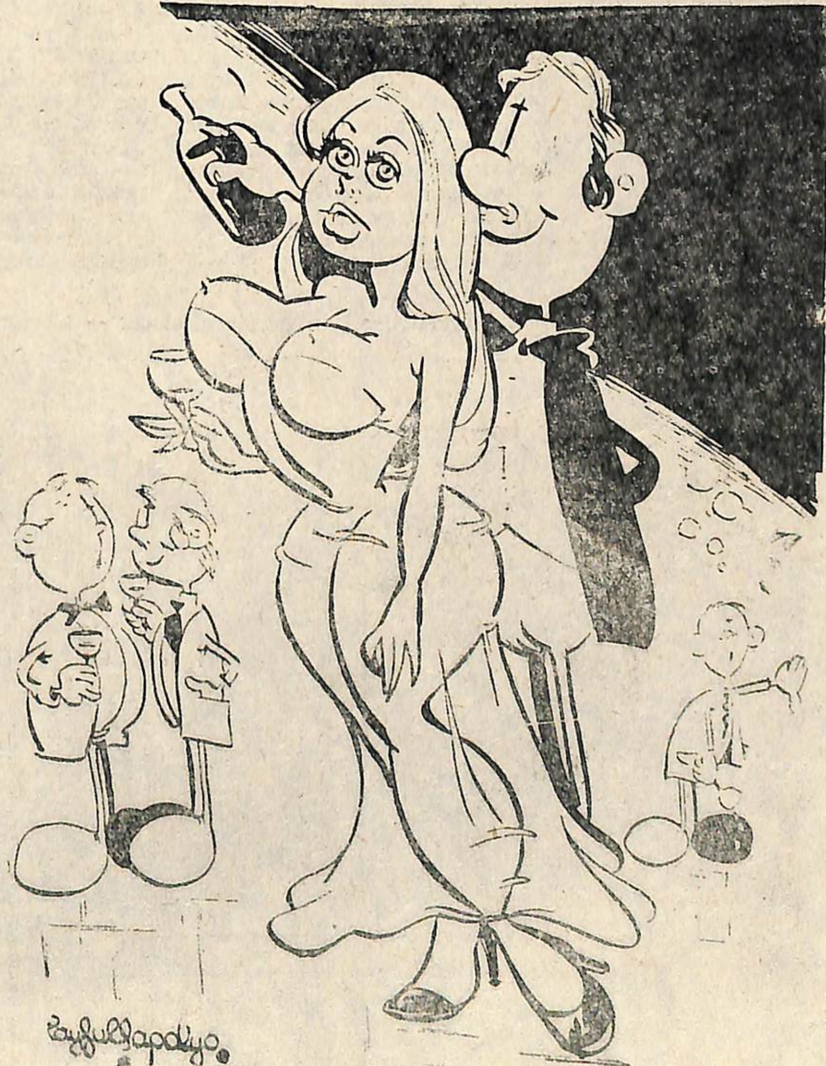
...elim!... Farkındayım.. Sokak kıyafe-
...ıyafetimi beğeneciğinden eminim!...

— Sen bizi sahiden yaktın! Bütün Zühtüler yılbaşında burada toplandık (sana yandı, bana yandı) diye büyük bir arbede çıkmazsa iyidir!...

...ER!...

— Müsaadenizle doldurayım!...

A. BERNİER'den

Çeviren : Süheylâ AYKUT

LORA aynaya hiddetle baktı: hangi yönden çekiştirirse çekiştirsin, elbisesi hiçte yakışmamıştı ona. Pleler kabarık, bel biçimsiz bir sıkılıktaydı. Oysaki onu dikmek için saatlerce çalışmıştı. Sonra, kederle içini çekti. Parası olsaydı bu çeşit işlerle uğraşarak vaktini kaybeder miydi hiç?

Odasının solmuş ve yıpranmış perdelerini çekerek, ucuz möblelerini süzdü. Sonra yeniden içini çekerek mutfağa yöneldi. Elden düşme satın aldığı buz dolabı yine işlemiyordu. İşletmek için her zamanki gibi onu bir iki kez sarstı. Bu sefer görevini yapmadı dolap, işlemedi. Alçak sesle kendi kendine:

— Haksızlık bu, dedi.

Anası babası neden iflas ederek ölmüşlerdi? Neden ufacık bir satıcı olmaktan ileri giden bir iş bulamamıştı? Ve nihayet —bilhassa,— sevgilisi Clement artık neden onu görmeğe gelmiyordu? Ziyaretlerinin arkası neden kesilmişti?

Son derece zengin bir mühendisti Clement. İdeal bir koca olabilirdi. Hemde, sevdiği bir erkekti.

Kapısını kilitliyerek altı kat merdiveni inip sokağa çıktı. Eski apartmanlarının hepsi birbirine benzeyen bu kederli sokaktan daha kederli bir halde bezgin adımlarla ayrılarak bir sürü insanın kuyruk halinde sıralandıkları otobüs durağına yöneldi.

Yirmi dakika kadar bekledikten sonra gelen otobüste bir pencere kenarına oturdu. Sefil sokaklardan kurtulmuştu artık. Az sonra daha güzel caddelerde, daha güzel apartmanların önlerinden geçiyordu. Geniş balkonların çevrelediği, bahçelerinde renk renk çiçeklerin açtığı, pencerelerini güzel süslü perdelerin harelediği nefis apartmanların önlerinden geçerkende o yine kederliydi. Bu güzel yerlerle kendini kıyaslıyor, sulanan gözlerinden yaşların akmamasını güçlükle sağlıyordu. Santral durağında indi.

Durağın sağındaki sokağa saptı. Demir parmaklıklı ilk beyaz mermer apartmanın yarı aralık bahçe kapısını iterek içeri girdi. Bahçenin ortasındaki koskocaman yüzme havuzunun mavi suları güneş ışığında parlıyordu.

Kalbi kinle dolarak:

— Dünyada şanslı insanlarda var, diye mırıldandı.

Asansöre binerek üst kata çıktı. Kapısını çaldığı lüks daireyi sarışın güzel bir kız açtı.

— Hoş geldin Lora!

— Mersi Beatrice. Nasılsın?

XIII üncü Louis stili takımlarla döşeli salona girdiler.

— Bir viski?

— Memnuniyetle.

Lora çevresini dik katle inceliyordu. Salona ilâve edilmiş olan yeni biblolari, tabloları büyük bir hasetle seyretti. Arkadaşı Beatrice'i ne zaman ziyarete gelse evinde yeni satın alınmış bir şeyler görürdü. Viskilerini içerlerken bir süre havai konular üzerinde konuştular.

— Sofraya geçelim mi?

— Nasıl istersen.

Sofra nefis yemeklerle doluydu. Beatrice'de bir kuş cıvıltısını andıran sesile neşe içinde konuşuyordu. Ama Lora onu dinler gibi görünmesine rağmen dinlemiyordu. Çocukluklarını düşünüyordu. Birbirlerile eşit zenginlikte iki ailenin tek kızlarıydılar. Sonra kendisininkiler iflas ederek ölmüşler, onu hayatta, tek başına ve meteliksiz bırakmışlardı. Beatrice'inkilerde ölmüşlerdi ama,, ona oldukça yüklü bir miras bırakarak.

Arkadaşlıkları her şeye rağmen devam etmişti. Beatrice ara sıra hediyelerde veriyordu Lora'ya. Hepsi de değerli şeyler olan bu hediyeleri ister istemez kabul ediyordu Lora. Onlara karşılık verememenin küçültücü durumuna rağmen... Çünkü ihtiyaç içindeydi.

— İstakoz seversin Lora, bak şu parçayı al. Hem sana çok önemli söyliyeceklerim var...

— Mersi. Yine seyahatemi çıkıyorsun?

— Bu sefer Tahitiye... bal ayı seyahatine.

Lora ağzına attığı lokmayı güçlükle yuttu.

— Kim bu talihli erkek?

— Clement.

Lora kendini toplıyabilmesi için, midesine kramp girmiş gibi kısa bir süre ellerile göğsünü oğuşturdu. Sonra:

— Of bu midem, dedi, neyseki sancısı çabuk geçiyor... Memnun oldum şekerim, tebrikler... Ama şey, sen bu hususta kolay kolay karar veremezdin... bu sefer nasıl oldu bu iş?

— Erkeklerin çoğunun gözü paramdaydı. Oysaki Clement benden çok daha zengin. Bu yönden endişe etmeme neden yok. Sonra nasıl oldu bilmiyorum, birbirimize birden aşık oluverdik. Sen evlenmeği düşünmüyor musun? İş yerinde iyi gençler vardır her halde?

İyi gençler... Bak şu terbiyesize! Onun için sadece iyi gençler, paralı olanlar da değil... Bir aralık, içinden geçirdiği bütün kötü düşünceleri Beatrice'in yüzüne haykırmak Clement'la yaşadığı aşk sahnelerini anlatmak geçti.

Sonra kendini tutarak intikam almağa karar verdi. İkisinden de, Clement'dan ve Beatrice'den intikam alacak, kendisine yaptıklarını burunlarında fitil fitil getirecekti. Ona karşı fazlasile insafsız davranmışlardı.

Gece yarısına doğru evine döndüğünde, ertesi gün harekete geçeceğinde kararlıydı. Oldukça sıkıntılı geçirilen bir uykunun çirkinleştirdiği yüzle ertesi sabah iş yerine gitti. Oldukça huzursuzdu, bir gece önceki uykusu gibi...

Akşam üzeri saat beşte oradan ayrılarak dedikoduculuğuyla tanınmış bir arkadaşının evine gitti. Evet, Berthe kadınların yılan dilli diye adlandırdıkları tiplerin kraliçesiydi sanki. Onun diline düşmek, batakhaneye düşmekten beterdi. Ve bu nedenden pek fazla arkadaşı yoktu.

Lora'nın ziyaretini memnunlukla karşıladı Berthe.

— Buyur şekerim, hangi rüzgâr attı seni buraya... Bende şimdi çayı demlemiştim, içmeğe hazırlanıyordum. Sonra elmalı pastamda var... Beklersen, bakkaldan biraz da zencefilli çörek alırım.

— Elmalı pasta yeter, dedi Lora. Haydi çayı boşalt bardaklara, sana anlatacaklarım var. Şunu bilki, dünyada çok kötü insanlar var... Bu kadarıda fazla yani... Hala sinirden elim ayağım titriyor. Şimdi, iş yerinde, müşterilerden iki kadının konuştuklarını duydum... Orada bir işçi olmasaydım ve patrondan çekinmeseydim, derhal aralarına girer ve Beatrice'i savunurdum...

Berthe kulak kesilmişti, sordu:

— Ne oldu? Ne söylüyorlar?

— Sen önce çaylarla pastayı getir hele.

Berthe çabucak ufak çay masasını hazırlıyarak çayları bardaklara boşalttı. Sonra Lora'nın karşısındaki alçak koltuğa oturup onun konuşmasını bekledi. Sıcak çayını keyifle içmeğe başlıyan Lora:

— Olacak şey mi bu Berthe, diye söze başladı, Beatrice Jean-Christophe ile aşk hayatı yaşıyormuş ...

— Ama, Beatrice Clement ile nişanlandı.

— Biliyorum. İşte diğerile, daha evlenmeden onu aldatıyor diyorlar ya! Ben inanmadım bu sözlere. Kötü dillilerin işi...

— Dur hele, birden iyilik meleği olma şekerim, ateş olmıyan yerde duman çıkmaz. Zavallı Clement!

Lora memnundu. Her şey tasarladığı yoldaydı. Ok atılmış, hedefe doğru gidiyordu. Gerisi kolaydı. Berthe'in evinden saat yedide ayrılarak sokaktaki bir telefon kabinine girdi ve Beatrice'in numarasını çevirdi.

Az sonra ahizede Clement'ın sesini tanıdı ve ahizeyi kapattı.

— Allo... allo, diye bağıran Clement'in sesi kulaklarındaydı tenha kaldırımlarda bir kuş gibi sekerek evine doğru ilerlerken.

Ertesi gün, Clement'in iş yerinin numarasını telefonda çevirdi. Clement'in sesi telefonda aksedince, alıcıyı mendilile kapatarak boğuklaştığı bir sesle:

— Beatrice sizi Jean - Christophe'la aldatıyor, dedi.

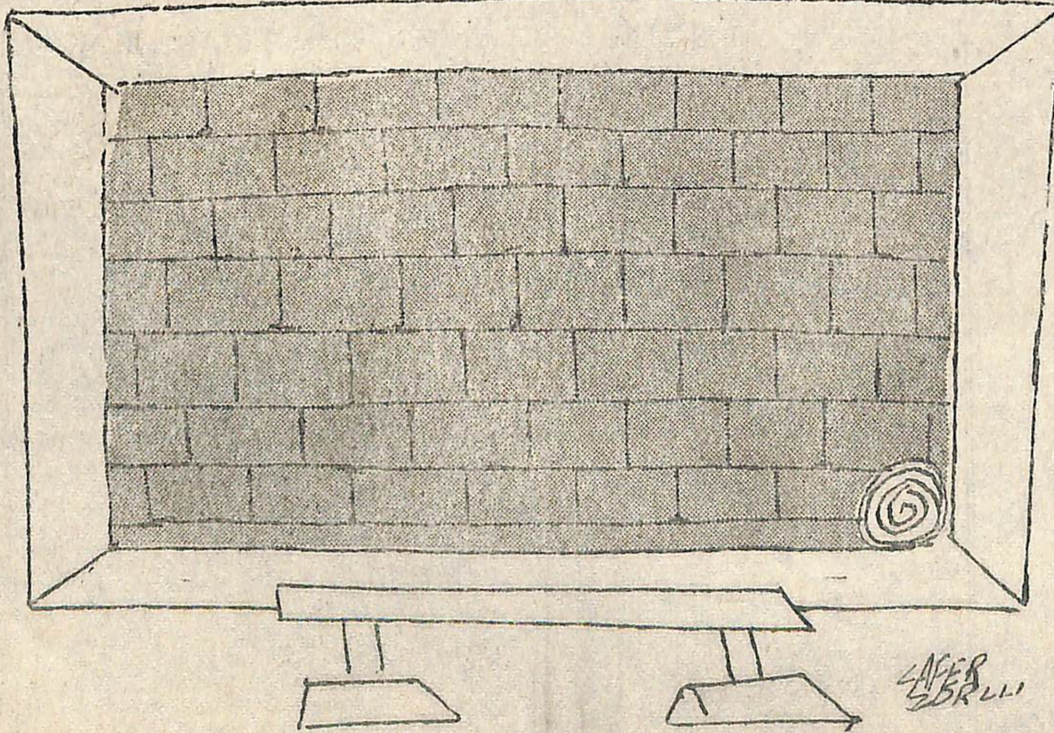
— Alo, kimsiniz?

— Bir dost.

Telefonu kapattı.

İki gün sonra, bir partide, sözde savundu Beatrice'i:

— Duvarlara yazı yazan öğrenciler için tedbir alınacak — Gazeteler —

TEDBİR!...

— İnsanların kötü kalpliliklerine diyecek yok doğrusu... Sözde Beatrice Jean - Christophe ile sevişiyormuş ...Hayır olmaz, Beatrice nişanlısını ne diye aldatsın? Evet gerçi biraz zenginliğinin verdiği şımarıklık içinde ama, yinede altın gibi saf bir kızdır...
Böylece, dedikodu almış yürümüş, onbeş gün içinde şehirde dile düşmüştü Beatrice. Bir gün sokakta Beatrice'a rastladı Lora. Değişiklik büyüktü Beatrice'de: zayıflamış, sararmış, gözlerinin etrafı mor halkalarla çevrilmişti.

— Neyin var Beatrice? Hasta gibisin...

Beatrice kısa bir duraklamadan sonra:

— Sana her şeyi anlatabilirim, dedi. Sana güvenim var. En yakın arkadaşımsın. Başım dertte.

— Meraklandırma beni, ne oldu?

— Sokakta konuşamayız. Gel şuradaki gazinoya girelim.

Gazinoda, Beatrice hakkında dolaşan dedikoduları anlattıktan sonra içini çekti:

— İşin kötüsü, Clement bunlara inanıyor. Biri bizimle uğraşıyor... Kim? Benim ilk aklıma gelen Clement'in eski aşna fişnelerinden biri oldu. Bekar bir erkeğin elbetteki aşağılık ilişkileride olabilir. Her kızın memnu aşk yaşayacağını sanmam. Ve bu aşağılık mahlûkda beni kıskanarak ortaya böyle bir dedikodu... İlk günler çok üzüldüm buna. Ama üzülmekle iş bitecek gibi olmadığından, bende harekete geçerek bu gün bir özel detektif tuttum. Bu işin aydınlığa çıkması lâzım. Bana iftira eden o alçağı bulacağım.

Lora aceleyle evine döndü. Son darbeyi bir an evvel indirmeliydi. İşler sarpa sarmadan. Geçmişe ait anılarını bir konsolda saklardı. Bütün ufak tefek anıların karmakarışık bir halde durduğu eski konsolun gözlerini karıştırmağa başladı. Sonunda aradığını buldu. Jean - Christobunu... Evet, bir zamanlar Jean - Christophe'da sevgilisiydi onun... Başına adını koymadan yazdığı son mektup, şanssızlığının bir simgesiydi sanki ve bu nedenden onu saklamıştı... Ama bu ayrılık metkubu belkide bu gün şans getirirdi ona.

Mektup şöyleydi.

«Güzel olduğun kadar bencil bir yaratıksın... Seninle iyi günler geçirdiğimizide inkâr edemem. Bununla beraber, her iyi anın sonunu bir çıkarla noktalaman sinirime dokunuyor. Oysaki, güzel olan nedir yaşamda? Elle tutulabilen şeylerimi sadece? Elle tutulabilen dediğimde, herkesin kendisine göre adlandırdığı bir şeydir bu... Bence bir anıda güzeldir, sence kötü olabileceği gibi..»

Mektup bu şekilde, çift anlamlarla dolu bir sayıklama halinde uzayıp gidiyordu. Son mektuplarıydı. Bir sevgi böylece sona ermişti. Bunu Beatrice'in evine bırakacaktı. Clement'ın bulabileceği bir yere. Geç kalmamalıydı. Bir dedektif girmişti araya... Artık sahneden çekilecekti. Mektupda görevini görecekti tabii.

Ertesi gün işinden çıkar çıkmaz Beatrice'ın ziyaretine giderek Jan - Christophe'ın mektubunu Beatrice'in kitaplığının kenarındaki bir kutunun altına ucu dışarda görünecek bir şekilde bıraktı. Sonrada kısa bir hoşbeşten sonra evine döndü.

Aradan bir hafta geçti.

Hiç bir ses yoktu Beatricede, merakla yine onun evine yöneldi. Hayret... Sokak kapısı aralıktı ve içerden bir erkek kahkahası çarptı kulağına. Bu kahkaha... hiçte yabancı gelmedi ona. Ama hayır, olacak şey değildiki... Christophe şehirden ayrılalı bir sene olmuştu. Hemde çok uzak bir ülkeye giderek ayrılmıştı... Asabı gergin, içeri girdi. Salon kapısını itti. Gözlerine inanamıyordu: Beatrice ile Jean - Christophe ellerinden içki bardakları gülerek ona bakıyorlardı.

— Ne iyi ettinde geldin Lora, dedi Beatrice. Bizde şimdi seni arıyacaktık...

— Ama... ama... ne zaman geldin Christophe?

— Bir hafta önce. Yeni bir büro açmıştım: Özel dedektiflik. İşe bakki, Beatrice ilk müşterilerim arasında: Clement'da arkadaşım... Üstelik, elime ilk tutuşturulan suç delilide sana kendi yazmış olduğum mektup çıktı! Bir çırpıda aranan suçluyu buluverdim! Böylesine şans denir değilmi ya?...

Yeniden kahkahalarla gülmeğe başladılar. Aynı an, yan odadan çıkan Clement'da katıldı bu kahkahalara. Sonra, Clement ciddi bir sesle:

— Seni mahkemeye verecek değiliz Lora dedi. Kaderin bize yardımı senin için cezaların en büyüğü oldu sanırım. Böylesine kıskanç olman en büyük felaketin...

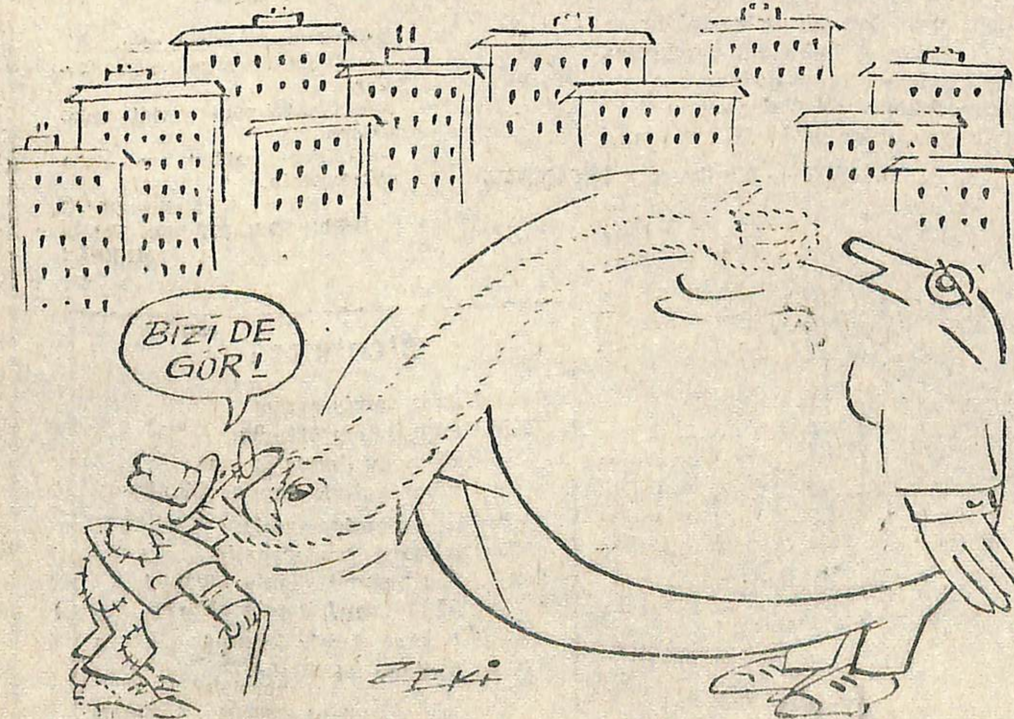
Çeviren : Süheylâ AYKUT

— Eski emekliler güç durumda —

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer :
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi No: 8 - 10, Daire: 3. İstanbul
Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.
Fiyatı : 250 kuruş,
ABONE FİYATLARI : Yurt içi yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50 TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.

Yazısız
(Sezer ODABAŞIOĞLU)

BÜYÜK SAHRA ORMANI

İri yarı bir adam, elinde elektrik, otomatik testere ile ormanda kocaman bir ağacı kesmeye çalışıyordu. O sırada, yanına ufak tefek, çelimsiz bir adam yanaştı ve tenkide başladı.

— Bu ağaç böyle kesilmez... Saatlerce uğraşıyorsun, hep bir ağaç için...

İri yarı adam, testereyi durdurdu, ufak tefek çelimsiz adama baktı ve alaylı bir şekilde de konuştu:

— Sahi mi? Ağaç nasıl kesilirmiş? Hele bir göster bakalım...

Ufak tefek adam yanında bulunan bir baltayı kaldırdı, bir vuruşta koca ağacı yere deviriverdi... İri yarı adam şaşkına dönmüştü:

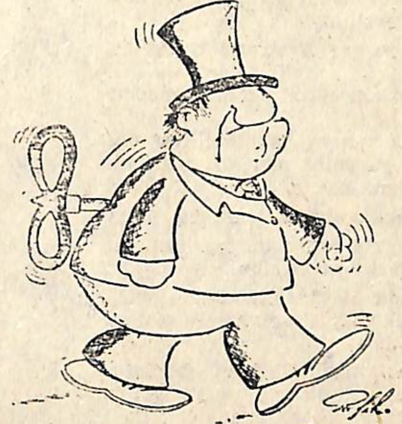
— Allah Allah... Sen sahiden de kuvvetli, bu işi bilen biri imişsin meğer... Nerede öğrendin böyle ağaç kesmeyi?

— Büyük Sahra Ormanlarında çalışırken...

— Canım, Büyük Sahra Ormanı diye bir şey yoktur... Olsa olsa Afrika'daki Büyük Sahra çölü bahis konusu olabilir...

— Tamam işte... Orası çöl olmadan önce, ormandı... Ben bir kaç ay çalışınca bugünkü değişik ismini aldı..

Kiramettin mah. Basmacı sokak No. 61 — MUĞLA
Hilmi KURAN

Yazısız
(Refik TİNİŞ — ANKARA)

NE YAPSIN

Yıllardır görmediği arkadaşının karısıyla karşılaşmıştı. Hoş beşten sonra kocasını sordu:

— Şu bizim Aslan Yavuz ne yapıyor?

— Ah sorma, Mustafa Bey, Yavuz sizlere ömür?.

Bir gün bahçeye karnabahar koparmaya çıkmıştı. Zavallı koparamadan düştü öldü.

— Öylemi!... Vah vah! Çok severdim, peki sen ne yaptın?.

— Ne yapacağım bir kutu konserve açtım.

YIL DÖNÜMÜ

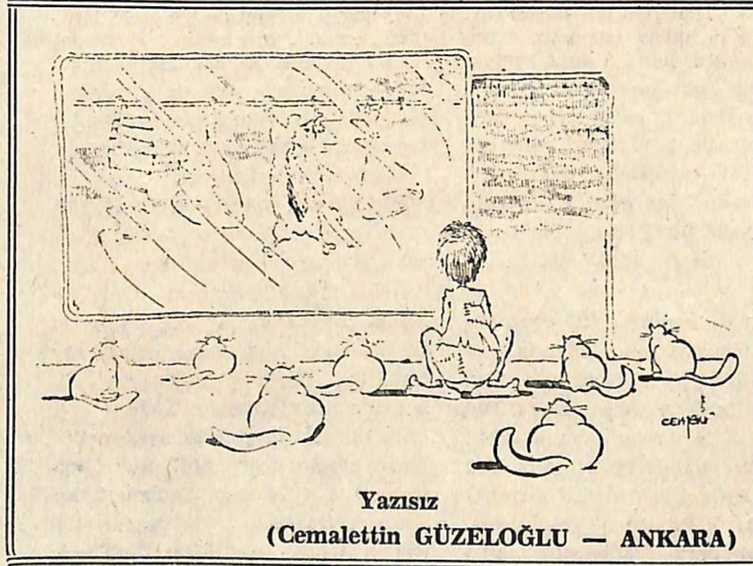
Patron memurlarının salonuna girdi. Memurlardan biri bir kanyak açmış masasını süslemiş kafayı buluyordu. Patron bu manzara karşısında hiddetle:

— «Çıldırdınmı, işten atılmakmı istiyorsun»

Memur:

— «Hayır... Bana yaptığın son zammın onuncu yıldönümünü kutluyorum.»

Atillâ UÇAR — KAYSERİ

Yazısız
(Cemalettin GÜZELOĞLU — ANKARA)

YAZI NE İSE ODUR

Kâğıt kaba da olsa yazı ne ise odur.
Pahalı olan suyu ucuz bir kaba doldur.
Kıymetini kaybetmez kabuğunu kaybeden.
İsterse oğlun olsun isterse deden.
İstemekten çekinme, isteğini yapana
Dikkat et koymasınlar seni telli kapana...

B. IŞIK — Yeşilyurt / İSTANBUL

YALANCI

İki lâz sandalla balık avına çıkmışlardı. Kıyıdan epey uzaklaşan bu iki arkadaş ancak üç balık tutabilirler ve o sırada müthiş bir fırtına başgösterir. Lâzın biri fırtınadan çok korkarak başlar yalvarmaya.

— Allahım şu baluğun teçini saa vereyum bizi karaya çıkar.

Fırtına iyice hızlanır.

Lâz bu kez:

—Allahum ikinci paluğu'da vereyum.

Fırtına hızını değiştirmez.

Allahum üç paluğu'da saa vereyum ne olur bizi karaya çıkar.

Demindenberi izleyen öbür lâz sert bir sesle:

— Haçan sen çimin malını çime vereysun o palukların bir puçuğu senin bir buçuğu benim.

— Sen sus aptal ben Allahı kandırmaya çalışayrum...

Ali ANLI — İSTANBUL

CEZA

Annesi Unal'a soruyordu:

— «Öğretmenin seni niye dövdü.»

—« Anadolunun yerini bulamadım»

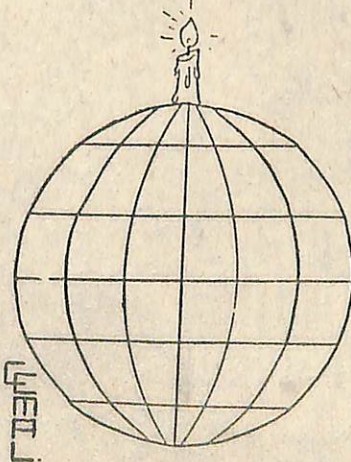
—« Eline sağlık! bir daha kaybetmezsin.

Hatice GENÇ
Sağlık Mah. 277 Sok. No: 49
MERSİN

ROMANTİKÇE

Ah ben de bir anlatabilsem romantikçe;
Yıldızları güneşi ayı,
Ve bir görene,
Bin yıl yaşama gücü veren gözlerimi...
Ah bir anlatabilsem romantikçe.
Sorunlar öylesine sarmış ki benliğimi,
Gözlerim güzel görmüyor dünyayı,
Çiğnemeden yutmuşum gibi geliyor
ayvayı!...

Veysel KARASOY
PTT Memuru
Bostanlı — İZMİR

Yazısız
(Cemal ARIĞ — K. MARAŞ)

BİLDİRİM :

Kimi kapı demiş açmış
Kimi kapı demiş örtmüş
Kimi oy demiş atmış
Kimi koltuk demiş çökmüş
Kimi dost demiş sevmiş
Kimi tekmeyi kıçına yemiş
Kimi sunta demiş vurmuş
Kimi temel demiş atmış
Kimi boyket demiş kaçmış
Kimi hastane de ölmüş.

Bülent OKUR — İZMİR

ŞİMDİ

HOOVERMATIC alanlara bedava 1 yıllık çamaşır tozu

En mükemmelini, Hoovermatic çamaşır makinasını aldınız...
Şimdi, garanti kartını doldurup bize yollayınız.

Hediye kuponunuz adresinize derhal postalanacaktır, ... ve sonra, bir yıllık Dixan çamaşır yıkama tozu ihtiyacınız, evinize hemen teslim edilecektir.

Hediyeyi getiren firma temsilcimize, hediye kuponunuzu imzalayarak veriniz. Hepsi bu kadar...
... iyi günlerde kullanın.

(Bedava çamaşır yıkama tozu kampanyası 17 Kasım 1976 tarihinde başlamıştır.)

HOOVER

Genel Satıcısı : MATAŞ TİCARET A.Ş.
Setüstü No. 27 Kabataş - İstanbul Tel : 43 11 95

(Moran : 2019 — 114)

MİLLETLER GÜLÜYOR

TECRÜBE VE SERMAYE

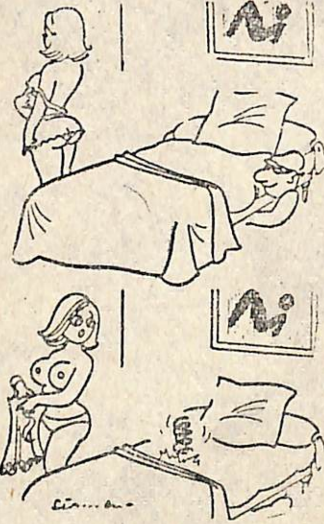
Arkadaşımı ummadığı bir anda karşısında görünce hayretini gizliyemedi:

— Son gördüğümde işsizdin, umutsuzdun, perişandın. Şimdi ise son derece şıksın. Bu nasıl oldu böyle?.

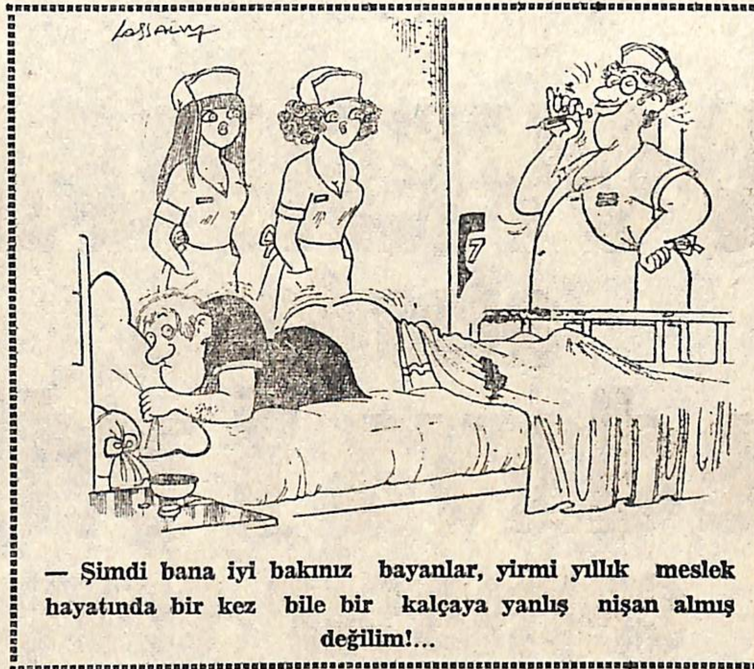
— Altı ay önce bir ortak buldum. Onun sermayesi, benim tecrübem vardı. Çok şükür, postu kurtardım işte...

— Peki şimdi?

— Şimdi onun tecrübesi, benim sermayem var.

Yazısız

— Şimdi bana iyi bakınız bayanlar, yirmi yıllık meslek hayatında bir kez bile bir kalçaya yanlış nişan almış değilim!...

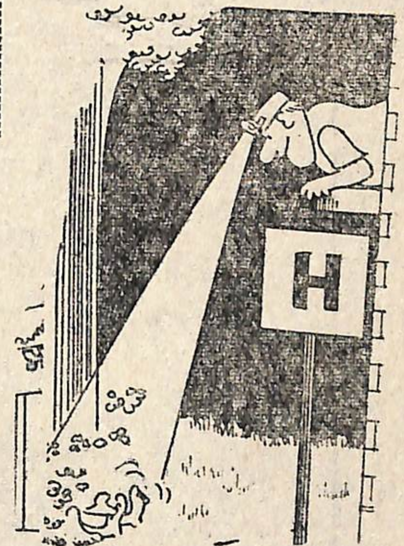
PARİSTE BİR TAŞRALI

Pariste çalışmaya karar veren genç taşralı, yola çıkmadan önce rahibe giderek:

— Muhterem peder, dedi, Paris gibi bir yerde ayda beş yüz frankla, haram yemeden, günaha girmeden, iyi bir hristiyan hayatı sürdürebilirimiyim?

Rahip cevap verdi:

— Korkma yavrum. Ayda beş yüz frankla ne günaha girebilirsin, ne karnını doyurursun. Dua ede, oruç tuta tam bir hıristiyan olursun.

Yazısız

KİRAZLAR

Soğuk ve rüzgarlı bir ilk bahar günü, bir salyangoz bir kiraz ağacına tırmanmağa başladı. Yakındaki meşe ağacında bir kaç serçe cıvıldaşıyordu. Ona güldüler.

İçlerinden biri uçarak yanına geldi ve:

— Ne kadarda ahmaksın, dedi, bu ağacın üzerinde kiraz olmadığını görmüyormusun?

Salyangoz, tırmanmasına devam ederek:

— Biliyorum kiraz olmadığını, diye cevap verdi. Ama ben tepeye tırmanıncaya kadar nasıl olsa kirazlar yetişir.

İNTİKAM

Delikanlı, genç kıza:

— Hayret ettim, dedi, annenin benden nefret ettiğini sanıyordum. Oysaki evlenmemize derhal razı oldu.

— İşte o sebepten razı oldu ya!..

ORTAK

Delikanlı genç kıza evlenme teklif etmiş, kızda sevinçle kabul etmişti bu teklifi. İkiside dünyanın en mutlu insanlarıydılar artık. Kız başını delikanlının omuzuna dayıyarak:

— Artık senin bütün sıkıntı ve üzüntülerine ortak olacağım sevgilim, dedi.

— Oh, teşekkür ederim hayatım, diye erkek cevap verdi. Ama ortak olacak bir şey yok. Ne sıkıntım var, nede üzüntüm.

Genç kız sakin bir tavırla:

— Ben şimdi için söylemiyorumki, dedi. Evlendikten sonrası için konuşuyorum.

— Şu resmi çabuk oradan indirin boşanıyorum!

TEK ÇARE

Bir toplantıda, bir erkek:

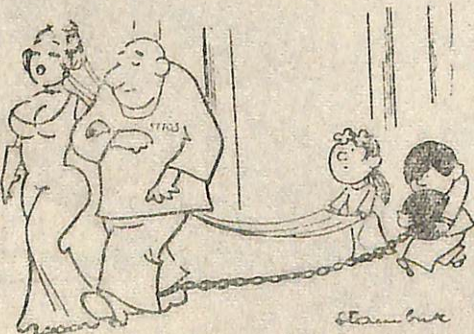
— Kadınlara karşı son sözü söylemek imkânsızdır, dedi. Onlar daima her söze bir karşılık verirler...

Orada bulunanlardan biri atıldı:

— Buna tek çare var.

— Nasıl?.

— Münakaşayı telefonla yaparsınız, ve o cevap vermeğe vakit bulamadan çarçabuk, hemde onu en kızdıracak sözü söyledikten sonra telefonu kapatırsınız.

Yazısız

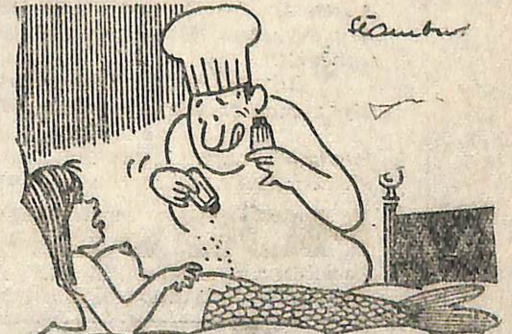
GÜZEL KONUŞMA

Karı koca salonda oturuyorlardı. Sessizlik uzayıp gidiyordu. Birden, kadın sordu:

— Bir şey söylemiyormusun?

Oldukça uzun bir sessizlikten sonra ekledi:

— Ne güzel konuşmalarımız vardı, bana cevap vermeğe başlamandan önce.

Yazısız

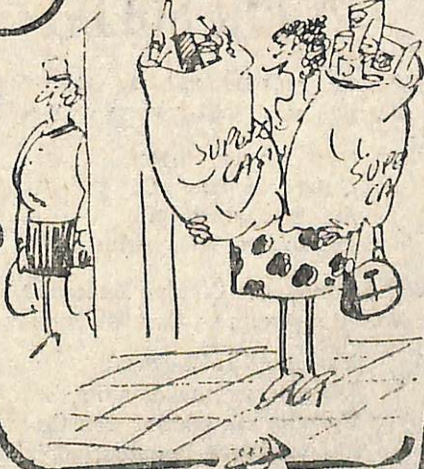
Süper Marketler!

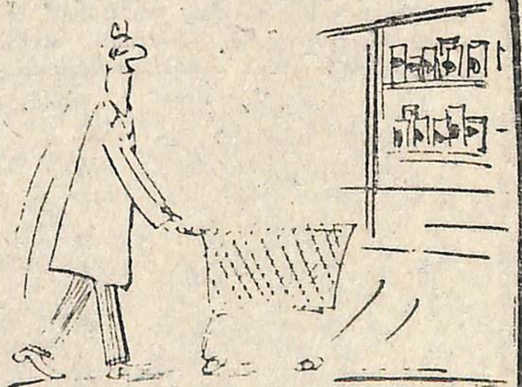

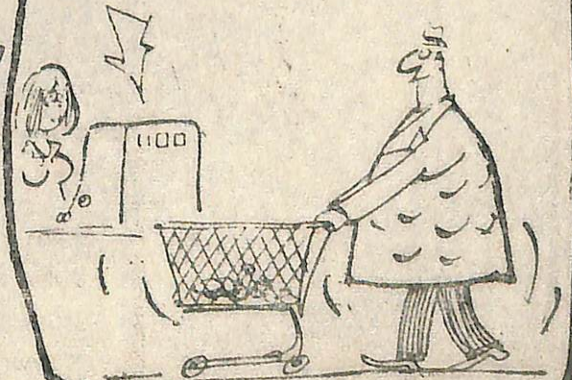
dünya karikatürleri!

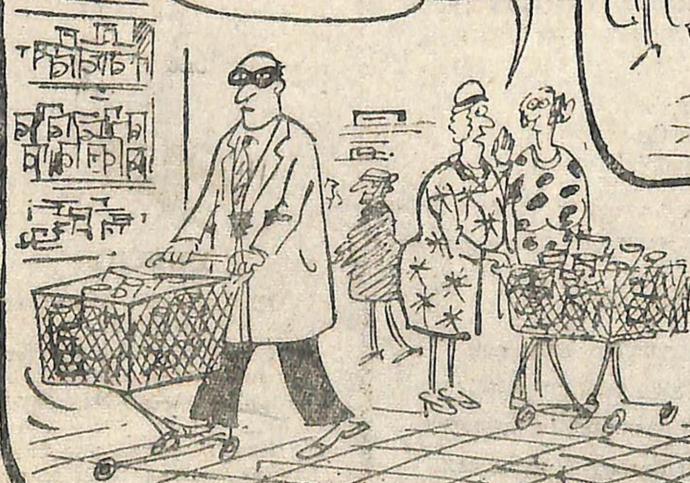

par Hoviv.

Bir Çizerin Kaleminden

ALİ KEMAL HAKSIZ MI?

TRABZONSPOR'un Millî futbolcusu Ali Kemal bana da dert yandı.

«Olmaz abi» dedi «bu kadarı da fazla...» diye anlatmağa başladı...

Ben, daha önceleri bacağı kırılmış bir futbolcuyum. Bir bacak getirip, takmışlardı o zaman.. Bakıyordum ve itiraz ediyordum. «Bu bacak benim değil» diyordum. «Gerçekten, o taktıkları bacak benim değildi.. Abi, kendi bacağımı tanımaz mıyım ben?» Fakat, beni dinleyen kim?.. Başkasının bacağıyla başladım bir ay sonra antrenmanlara... Arkadaki bacağım, öndeki bacağıma:

«Ağır ol, gelen var» diye sesleniyordu. Ve... Tahmin edersiniz. Takıma giremedim. Kendi bacağımı bulmam gerekiyordu. Fakat nasıl, nerede bulacaktım?..

İşin en acı tarafı, kimsenin bana yardımcı olmak istememesi idi.

«Kendi bacağını, kendin bul Kemal» dedim başladım saksıyı çalıştırmağa.. Benim, kırık bacak nerede olabilirdi?. «Kırıkçılarda» değil mi?.. Öyle ya.. Başka nerede olabilir?.. Fakat başka ihtimaller yok mu?.. Deplesmana çıkmış da olabilir!... Nerede, nasıl bulacaktım, kırık bacağımı? kolay değildi.

«Ah!.. Ah! bir daha o günleri yaşamak istemiyorum!»

Galiba haklıydı Ali Kemal... (Çeken bilir) demişler. Anlat Kemal anlat... Sonunda haklı çıkacağına inanıyorum, ben senin!...

«Evet, abi... ne diyordum?...» Ha.. Kolay değildi. Gazetelere ilân verdim. Duvar afişleri bastırdım. Boşuna uğraş oldu bunlar. Deli olmak işden değildi... Çaresiz, bana yanlış bacak takan doktora gittim..

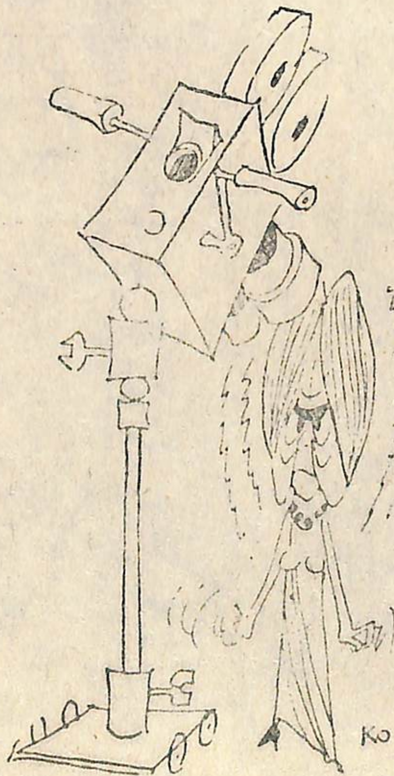
«Al şu bacağı» dedim «ben tek bacakla da futbol oynarım» Doktor, güldü:

«Bu bacak, senin bacağın oğlum» dedi. «Haçan, nasıl olur?...» diye itiraz ettim. «Bu bacak benim değil» diye doktorun üstüne yürüdüm.. (Senindi, değildi) derken.. Birbirimize girmek üzere idik ki.. Araya güzel bir hemşire girdi ve doktorla güzel güzel konuşmağa başladık ve anlaştık. Doktor, bizim reisle konuşacak, beni, bir maçın son dakikalarında oyuna aldıracaktı. Doktor, dediğini yaptı.

Beni, önemli bir lig maçının, son on beş dakikasında sahaya saldılar. Hemen daldım ve ilk tekmeyi yedim.. Tekmeler oyun bitene dek devam etti. O zaman anladım ki, bu bacak, benim bacağım. O maçta gol atamamışdım ama, takım beni, ben de bacağımı kazanmıştım. «Şimdi, neden böyle hırçınım... Anladınız mı abi?»

Ali Kemal haksız mı?.. Hele şimdi.. Büyük bir şöhret olmuş çocuk! Bacağı kırılırsa kapanın elinde kalır vallahi!..

BİR SOLİST!

BİR SOLİST!

Ünlü kadın solistlerimizden Cevriye Bademcik (Bir solist) saatinde aşağıdaki şarkıyı okuyacaktır.

Şarkılar seni söyler,
Dillerde nağme gibi
Aşk gibi, sevda gibi
Huysuz ve tatlı kadın!...

Fakat her nedense Cevriye Bademcik'i ekranlarda göremedik. Bakın, bu konuda, Cevriye Bademcik ne diyor:

Şarkılar beni söylerdi
Dillerde nağmeydi adım
Televizyona çıkmak istedim
Bir merdiven bulamadım!.

Neden kurmuşlar?

«Sakalı ele Verenler Derneği»
Sakal traşının çok
Pahalı olduğunu, bu
Yüzden sakalı ele
Verdiklerini açıklamışlar...

Bu yüzden, daha çok
Sayıda kişinin sakalı
Ele vereceğini düşünerek
Bu derneği kurduklarını
Söylemişlerdir!.

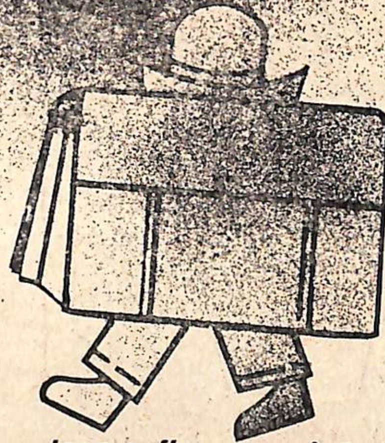
DUYURU!

(Bir kahkaha, iki kalem pirzola yerine geçermiş..)

Geçenlerde bunu bir yerde okuyunca kasap Hıdır'dan bir daha pirzola almamağa karar verdim..

Zira, ne zaman pirzola almağa kalksam kasap Hıdır en azından bir kahkaha atardı. Zaten aldığım 250 gram pirzola. Eee.. geriye ne kalır?..

..tasarruflarınızın değerlendirilmesinde ve
yurt sathında yaygın hizmet veren
bankamızı seçtinizse,

..tercihiniz doğrudur!

TÜRKİYE VAKIFLAR
BANKASI

(Basın: 60180—20310—115

Akhaha

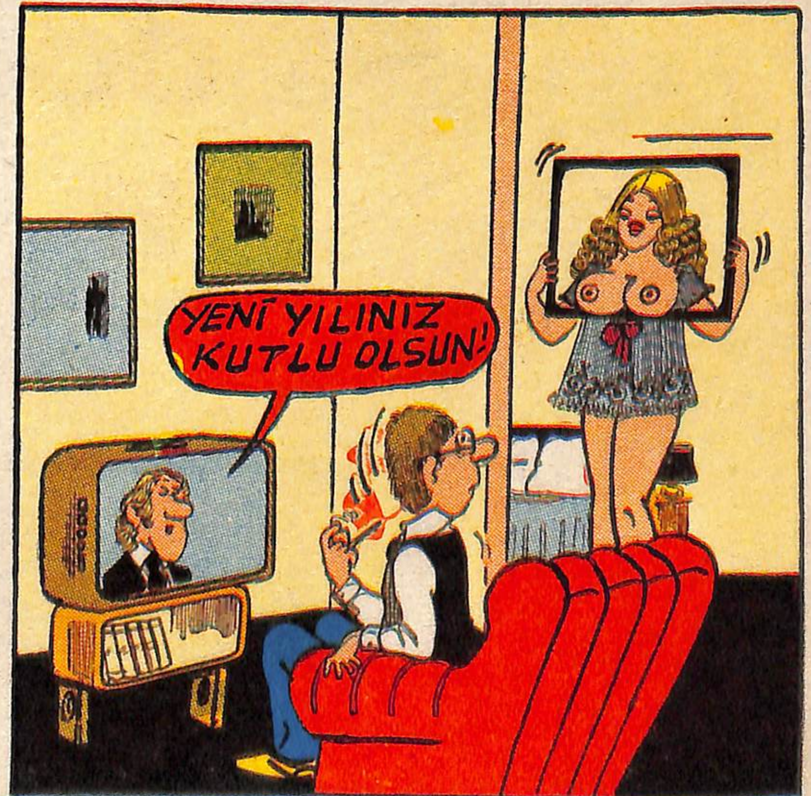
- GEÇEN YIL KALDIĞIM YERDEN
- BAŞLIYORUM ÇOCUKLAR!..
- BİZ ARTIK MASAL DİNLEMEK İSTEMİYORUZ!

YAZISIZ

YENİ YIL HEDİYESİ!

- BAK, BU TELEVİZYON PROĞRAMI DAHA ZENGİN DEĞİL Mİ NONOŞ?